

Jaciment paleontològic del Barranc de Sant Pau d'Ordal

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Marge dret de la Riera de Sant Pau, en un petit talús de les Vinyes dels Saulons

Coordenades:

Latitud: 41.38156
Longitud: 1.79055
UTM Est (X): 398871
UTM Nord (Y): 4581821

Classificació

Número de fitxa: 08273 - 200
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Jaciment paleontològic
Estil / època: Cenozoic Neògen
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari: Si, EIG, codi 340
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 017A00080
Autoria de la fitxa: Lluís Rius Font, Diputació de Barcelona
Data de registre de la fitxa: dv., 02/02/2007 - 01:00

Descripció

Aflorament marí del Miocè mitjà amb una abundant fauna malacològica. Aquest jaciment forma part dels indrets més emblemàtics de la literatura científica del segle XIX. Localitzat en el marge dret de la Riera de Sant Pau, en una zona anomenada, Les Vinyes dels Saulons, en els rodals del poble de Sant Pau d'Ordal.

Observacions:

Imatge cedida per Jordi Batllori Les inicials EIG fan referència a (Espai d'Interès Geològic) segons el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. L'escull de Sant Pau d'Ordal consta com el codi 340.

Història

El complex marí de Sant Pau d'Ordal és un dels indrets més estudiats de la literatura paleontològica clàssica. Els primers treballs que parlen de la geologia del Penedès són els de Vezián (1856), el qual esmenta l'existència d'esculls de coral en la depressió. Serà, però, Almera, Jaume (1896, 1898) el primer en realitzar un tall geològic de la zona i confeccionar una llista faunística dels mol·luscs marins. Altres autors més recents que tracten la paleontologia dels sediments marins de la zona són Lopez Civit (1984), Closas, Martín (1985), Batllori (1995) i, Navas, E. (1991- 1996). Martínez Lázaro (2006).

Bibliografia

ALMERA, J. (1896) " Reconocimiento de la presencia del primer piso mediterráneo en el Panadés." Memorias de la Real Academia de Ciencias y Artes de Barcelona, I. ALMERA, J. (1898) " Compte-rendu de l'excursion du samedi 8 octobre a Castellvi de la Marca au vallon de San-Pau d'Ordal et a San-Sadurní de Noya". Bulletin Société Géologique de France, 26. BATALLER, J. (1953) " Notas sobre los gasterópodos marinos nuevos del mioceno Catalan descritos por Almera y Bofill". Anales de la Escuela de Peritos Agronomos.T.12. BATLLORI, Jordi (1995) "Gasterópodos del Mioceno medio marino del Alt Penedès (Catalunya)". Tesis doctoral, Universitat de Barcelona. CLOSAS, Martín (1985). " L'origen de la depressió del Penedès i la seva evolució geològica". Miscel·lania Penedesenca,n7, 155-178. CRUSAFONT, M. y TRUYOLS J.F. (1954). "Sinopsis Estratigráfico - Paleontológica del Vallés- Penedés". Arraona,nº 4. LOPEZ, Civit (1984.). "La microfauna d'ostràcodes del Miocè de l'Alt Penedés. Tesi doctoral.Dep. De Paleontologia de la Universitat de Barcelona. NAVAS, E. (1991) "La malacofauna del yacimiento miocénico de Sant Pau d'Ordal (Barcelona): Tafonomia y Sistemática. Tesis de Licenciatura, Universitat de Barcelona. NAVAS, E. MARTIONELL, J.DOMÈNECH, R. (1996): "Correlación bioestratigráfica entre las sucesiones miocénicas marinas de Sant Pau d'Ordal y Sant Llorenç d'Hortons (Depresión del Vallés-Penedès, Barcelona)". VEZIAN, A. (1856). " Mollusques et zoophytes des terrains mummulitique et des ses rapports avec les formations correspondantes du bassin de la Méditerranée", Montpellier, Imprim. Ricard Fièrer, 116 pp, 1 mapa.

